

Film | **Holland Pop 1970** **Een vredesveld vol leuke mensen**

Het Holland Pop Festival – in de volksmond ‘Kralingen’ – was in 1970 het eerste meerdaagse muziekfestival op het Europese continent en markeert een sleutelmoment in de naoorlogse geschiedenis van Nederland.

De jaren zestig culminereren in Nederland in het laatste week-einde van juni 1970. Op een zonneweide aan de Kralingse Plas in Rotterdam krijgt een culturele omwenteling zijn beslag.

Van vrijdag 26 tot en met zondag 28 juni komen naar schatting zo’n honderdduizend jongvolwassenen bijeen om te luisteren naar een keur van Amerikaanse, Engelse en Nederlandse muzikanten. Het menu biedt rock, psychedelica, folk en jazz. Kinderen mogen gratis naar binnen. Hun ouders betalen aan de poort 40 harde Nederlandse guldens. Kamperen is toegestaan.

Drugs zijn dat officieel niet, maar er wordt openlijk geblowd en gedeald. Een gram wiet kost – hou je vast – 65 cent (30 euro-cent). Het politierapport spreekt

van een ‘nomadenstam’. Er is geen agressie, geen geweld. De politie adviseert burgemeester Thomassen om niet in te grijpen. Hij volgt dat advies, het begin van het Nederlandse gedoogbeleid inzake drugs.

Het Holland Pop Festival staat te boek als het Woodstock van Europa. In 1970 wil Rotterdam, in de meidagen van 1940 kapot gebombardeerd door de luchtmacht van Hitler, het einde van de naoorlogse wederopbouw vieren met een groots evenement. Communicatie ‘70 moest tonen wat er in 25 jaar was bereikt. Het leidde onbedoeld tot een meerdaags festival, nieuw voor Nederland. Van bevrijding naar vrijheid. Georges Knap heeft de contacten met gemeente en bedrijfs-

leven, hij regelt het geld en het terrein. Berry Visser, oprichter van Mojo Concerts, heeft de bands. Ze slaan de handen ineen; Visser woont een half jaar bij Knap, diens vrouw Toosje en hun drie kinderen. Met één telefoon en een gezonde dosis ambitie wordt een wild idee werkelijkheid. ‘Wij faciliteren dromen’, zegt Visser in de documentaire *Holland Pop 1970* van Ferri Ronteltap.

De muziek is vastgelegd in de concertfilm *Stamping Ground* (1971), Ronteltaps film geeft de context en het historische perspectief. Bezoekers van toen herinneren zich vooral een gevoel van gemeenzaamheid, ‘alle neuzen één kant op’. Een weekend lang wordt een utopische droom waarheid. Kralingen is een vredesveld vol met leuke mensen, één grote blijde bende. Burgemeester Thomassen constateert na afloop: ‘Het was hartverwarmend.’ Het sleutelwoord is vrijheid. Kralingen staat symbool voor het afscheid van de betutteling en bekrompenheid van de wederopbouw die Nederland in de naoorlogse jaren kenmerkte.

‘Bevrijd van de gehoorzaamheid’, in de woorden van Hedy d’Ancona. Het inspireert bezoekers en organisatie voor de rest van hun leven.

Kralingen markeert een scharnierpunt in de naoorlogse geschiedenis van Nederland. Het is de start van een nieuwe tijd, het begin van de ontzuiling en het gedoogbeleid, van de seksuele revolutie en de vrouwenemancipatie. Op de zonneweide aan de plas in Rotterdam-Noord schiet het individualisme wortel. Ferri Ronteltaps documentaire vertelt het bondig in 75 tjokvolle en boeiende minuten. De film verdient het om een vaste plaats te krijgen in het curriculum van middelbare scholen. Engeland kreeg in 1971 het Glastonbury-festival, dat uitgroeide tot een jaarlijkse traditie. Waarom is dat niet gebeurd met Kralingen?

ALFRED BOS

HOLLAND POP 1970 draait vanaf 20 juni in de bioscoop. De concertfilm *Stamping Ground* is te zien op YouTube.